

МОТИВИ

По НОХД №2024/2023 г. по описа на Окръжен съд-Пловдив с
подсъдим Р. И. Р. от гр. ***

Срещу подс.Р. И. Р. е повдигнато обвинение и с процесния обвинителен акт същият е обвинен за престъпление по чл.304а вр. чл.304, ал.1 НК.

В съдебно заседание държавният обвинител поддържа обвинението, пледирайки признаване на подсъдимия за виновен, налагане на наказания 18 месеца ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА и 7 500 лева ГЛОБА, които да бъдат редуцирани с 1/3 предвид проведеното съкратено съдебно следствие по реда на чл.371, т.2 НПК. Изпълнението на наложеното наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА предлага да бъде отложено на осн. чл.66, ал.1 НК за изпитателен срок от три години, като от срока му бъде приспаднато задържането на подсъдимия по реда на ЗМВР. Относно вещественото доказателство – банкнота с номинал от 50 лева изразява становище за отнемането му в полза на държавата на осн. чл.307а НК, а приложеният компакт диск – да остане по делото до фактическото му унищожаване по съответния ред.

Подс. Р. Р. се явява лично в съдебно заседание. Разбира обвинението, както и признава изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като изразява съгласие да не се събират доказателства относно тези факти. Съжалявайки за извършеното, моли за най-ниското наказание. Упълномощеният му защитник адв.Х. настоява на подзащитния ѝ да бъде наложено наказание ПРОБАЦИЯ поради наличието на изключителни и многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, алтернативно - ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, изпълнението на което да бъде отложено на осн. чл.66, ал.1 НК.

Съдът, след като анализира събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено следното от фактическа страна:

Подсъдимият Р. И. Р. е роден на **, живущ в гр. ***, б., български гражданин, с основно образование, неженен, работещ, неосъждан, ЕГН *****.

Подс. Р., който не работил на трудов договор никъде, на практика се занимавал с доставка на плодове и зеленчуци. Поради тази причина на 22.05.2023 г. същият се движел по Автомагистрала „Тракия“ посока гр. Бургас със собствения си товарен автомобил марка "Мерцедес“, модел „Спринтер 208Д“ с ДК № **. Когато се намирал на км. 150+300 в близост до разклона за с.Белозем, бил изпреварен от униформен служебен автомобил на „Пътна полиция“ при ОД на МВР-Пловдив, марка „Киа“, модел „Сийд“ с ДК№ ****. В автомобила по това време се намирали полицейските служители *** П. Д. *** Я. Я. – и двамата младши автоконтрольори I степен в група

„Контрол на пътното движение по главни пътища и автомагистрали“ на сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОД на МВР-Пловдив. Същите осъществявали контрол на автомобилното движение на Автомагистрала „Тракия“ за времето от 08:00 до 20:00 часа и тъкмо към този момент били отработили произшествие в западната страна на обслужвания район. Изпреварвайки някъде около 17:10 часа управлявания от подсъдимия автомобил, свид.П. Д. забелязал, че водачът на товарния автомобил със старозагорска регистрация говори по мобилния си телефон, който държал с дясната ръка до дясното си ухо, без да ползва съответното разрешение от закона за целта техническо устройство. Констатирайки извършеното по чл.104а ЗДвП административно нарушение, свид.Д. веднага изпреварил автомобила, подал ясно разбираем сигнал за неговото спиране и спрял вдясно на платното за движение. След спирането на товарния автомобил свид.Д. слязъл от служебната си кола и отишъл към него. Заявил на подс.Р., че е забелязал неправомерно от негова страна боравене с мобилен телефон и го поканил до служебния автомобил, където да му бъде съставен акт. Междувременно свид. Д. решил да изпробва нарушителя и за употребата на алкохол с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“. Извършената проба била отрицателна, като за съставянето на акт за първоначално констатираното нарушение свид.Д. поискал от подс.Р. да му представи документите си за управление на МПС и лична карта, които той извадил от калъф за документи. Всичко това се случвало нарочно около отворения заден капак на служебния автомобил „Киа“, за да бъдат извършените от полицейския орган и нарушителя действия в обсега на задната камера, с която той бил оборудван. Понеже се притеснил от констатираното нарушение, а и бързал за доставката на превозваните плодове, подс.Р., при изваждане на документите си, решил, заедно с тях да даде на полицейския орган и сума пари, която не му се следвала, като по този начин да предотврати въобще съставянето на АУАН в своя вреда. Така при предаването на документите на свид. Д., подс.Р. сложил под тях банкнота от 50 лева с редовен курс в страната и по този начин подал всичко на полицейския служител. За да има яснота в намеренията му, той казал на полицаия, че под документите има пари, с които „да се почерпят“, за да не му пишат акт. Научавайки за извършеното от водача, свид. Д., който вече държал в ръката си документите, заедно с парите под тях, отговорил на подсъдимия, че това, което прави, е забранено, като на свой ред го попитал защо въобще дава тези пари. Тогава подсъдимият за втори път заявил, че ги дава да почерпи полицаите, за да не му пишат акт. Веднага след това свид. Д. поставил подадените от водача документи и пари на кората на багажника на служебния автомобил, като уведомил последния, че ще си понесе последствията за извършеното. Виждайки нежеланието на полицейския служител да получи предадения подкуп, подс.Р. поискал от него да му върне парите, което обаче не се случило. Станалото между посочения свидетел и подсъдимия било наблюдавано непосредствено и от свид.Я., първоначално в огледалото на сенника на предна дясна седалка, а впоследствие и при

отиването му до двамата зад служебния автомобил.

Виждайки извършеното престъпление, двамата полицейски служители веднага се заели да обезпечат местопроизшествието на неговото извършване, като за целта свид. Д. поставил върху документите и парите, намиращи се върху задната кора на служебния автомобил и полицейска палка, след което затворил задния му капак, а свид. Я. поставил върху ръцете на подс.Р. белезници и се заел с непосредствената му охрана. Веднага след това свид. Д. се обадил по мобилния си телефон на прекия си ръководител свид. И. Г. – Началник група „Контрол на пътното движение по главни пътища и автомагистрала“ към сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР- Пловдив, на когото докладвал за станалото и поискал от него да се свърже с ОДЧ на сектор „Пътна полиция“, откъдето да получи разяснение как да продължат да действат с колегата му.

Получавайки по описания начин информацията за извършено престъпление, свид. И. Г. на свой ред се обадил на дежурния на сектор „Пътна полиция“ – мл. инспектор Р. Д., на когото заявил, че автопатрул с позивна „242“ на Автомагистрала „Тракия“ посока изток, на разклона за с. Белозем, е спрял при констатирано нарушение водач на МПС, който е дал на полицейските служители подкуп, за да не му съставят акт.

От своя страна свид. Р. Д. се обадил в дежурната на РУ - Раковски, на чиято територия било осъществено престъплението, за да изпратят на място следствено-оперативна група, която да предприеме необходимите процесуално-следствени действия. Получавайки сигнала, към посоченото място се отправила СОГ от РУ- Раковски, която пристигнала на място около 17:54 часа. В 18.00 часа започнало извършването на оглед на местопроизшествие, при което в действителност след отваряне на задния капак на служебния автомобил „Киа“ модел „Сийд“ с ДК № ****, през прозореца на който се забелязвали поставени документи и полицейска палка, под тях била намерена банкнота от 50 лева със сериен номер GE80069721. За целта бил съставен надлежен протокол, както и били изготвени фотоснимки, онагледяващи това следствено действие. Впоследствие изготвените фотоснимки били подредени в съставен за целта от Сектор БНТЛ при ОДМВР-Пловдив фотоалбум.

Самият полицейски автомобил бил оборудван с автоматизирана информационна система за „Видеозаснемане на охранителната дейност и пътен контрол“, като записите се осъществявали от три камери. Камера 01 била с ракурс на заснемане от вътре - навън на автомобила през предното обзорно стъкло, камера 02 била ракурс на заснемане – вътре в купето на автомобила, а камера 03 записвала ставащото зад задната част на колата.

С оглед нуждите на разследването, от Директора на Дирекция „Вътрешна сигурност“ при МВР-София била изискана справка, относно наличието на записи, изготвени от Автоматизираната информационна система за „Видеозаснемане на охранителната дейност и пътен контрол“ на

служебен автомобил с ДК № ****, използван от полицейските служители при описания по-горе случай. От отговора на Директора на Дирекция „Вътрешна сигурност“ при МВР – София, както и от приложения към него CD със записи става ясно, че в часовия диапазон от около 17.00 часа на 22.05.2023 г. до 18.00 часа на 22.05.2023 г. има налични видеофайлове и от трите видеокамери на този служебен автомобил. От Дирекция „Вътрешна сигурност“ бил извършен презапис - копиране на файловете от централната компонента, при което същите били записани без прекъсване и паузи в цял времеви период, следвайки логическа и последователна времева константа, с цел недопускане на основание и/или съмнение, относно въздействие върху същите по непозволен начин от служители на ДВС – МВР и за кредитирането им в бъдещ процес. Така извършеният презапис бил изготвен върху CD –DVD+R-1 с рег. № 05-01-00-1599, съдържащ 20 броя файлове от камери 01, 02 и 03, монтирани в служебен автомобил с ДК № ****. Същият е изпратен и приложен в плик като веществено доказателство.

В хода на извършеното разследване с надлежен протокол бил извършен подробен оглед на ВД – един брой оптичен диск – DVD-R, ”MAXELL, както и за извършеното по този начин действия бил изготвен съответен албум. Последният представлявал снимки на плика на самия DVD-R, на файловете които се забелязват при отварянето му, както и снимки от различните камери, с които бил оборудван автомобилът, непосредствено преди, по време и след извършване на процесното престъпление.

Съобразно нуждите на разследването, от Началника на Сектор „КАПОЧР“ /Човешки ресурси/ при ОД на МВР – Пловдив са били представени длъжностни характеристики за заеманата длъжност от свидетелите П. Д. и Я. Я. – служители при Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – Пловдив към дата 22.05.2023 година, като от тях се установява, че същите са задължени да осъществяват ефективен контрол върху спазване правилата за движение, като се ръководят от принципа за нулева толерантност, целенасоченост и безпристрастност, а при констатирането на нарушения на правилата за движение изготвят документи, свързани с административно-наказателната дейност.

По делото било приложено и копие от АУАН серия G A № 933521, касаещ констатираното от свид.П. Д. нарушение на чл.104а ЗДвП от страна на подс.Р. Р., копие от свидетелство за управление на МПС и контролен талон, както и справка нарушител на същото лице и справка за регистрация на МПС.

Съгласно извършената експертна справка № 90/26.05.2023 г., представената за изследване банкнота с номинал 50 лева и №ГЕ80069721 е истински паричен знак.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от направеното от подсъдимия самопризнание, в подкрепа на което са събраните по делото:

I писмени доказателства и писмени доказателствени средства,

прочетени и приети по надлежния ред на осн. чл. 283 НПК, всички подробно посочени и по-горе, а именно: протокол за оглед на местопроизшествие ведно с фотоалбум, писмо на Директора на Д“ВС“ при МВР, протокол за оглед на веществени доказателства ведно с фотоалбум, експертна справка, актове за встъпване в длъжност, типова длъжностна характеристика, АУАН, свидетелство за управление и контролен талон, справка за нарушител, справка КАТ, справка за съдимост и характеристична справка.

II веществени доказателства : 1 брой банкнота с номинал от 50 лева със сериен № GE80069721 и оптичен носител DVD-R.

III гласни доказателствени средства: частично от обясненията на подсъдимия, както и от показанията на свидетелите: П. Д., Я. Я., И. Г. и Р. Д., на които показания съдът дава вяра като обективни, логични, последователни и кореспондиращи помежду си и с останалата доказателствена съвкупност. Приетата за установена фактология всъщност се подкрепя и от обясненията на подс.Р. с изключение на тази им част, в която сочи, че наред с представените на полицейските служители документи винаги носил парични средства за лично ползване, като не знаел, че предаването им ведно с документите ще се изтъкува по начин, който той не е имал предвид. Цитираните обяснения не следва да бъдат кредитирани, доколкото не намират доказателствена опора, защото и двамата полицейски служители при разпита си са категорични, че при представяне на изисканите документи самият подсъдим изрично им е посочил, че под същите е оставил пари, за да се почерпят и не му пишат акт, като при последващото му запитване му защо дава въпросните пари, той повторил още веднъж казаното. При липса на каквито и да било основания за поставяне на тези свидетелски показания под съмнение, то на цитираната част от обясненията на подс.Р. вяра не следва да бъде дадена.

При така установената фактология, съдът направи следните правни изводи:

Несъмнено събраната по делото доказателствена маса сочи, че от обективна страна реализираното от подсъдимия деяние е съставомерно по чл.304а вр. чл.304, ал.1 НК – даване на подкуп.

***и П. Д. и Я. Я. – двамата на длъжност младши автоконтрольор I степен в група „Контрол на пътното движение по главни пътища и автомагистрали“ на сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОД на МВР-Пловдив, са полицейски органи по смисъла на чл.57, ал.1 вр. чл.6, ал.1 МВР. На инкриминираната дата са изпълнявали служебните си задължения, в кръга на които е работа по осигуряване на обществения ред, предотвратяване и оказване съдействие при разкриване на престъпления и нарушения на обслужваната територия.

Банкнотата с номинал от 50 лева, представляваща дар, подсъдимият е дал на полицейските органи, ведно с изисканите му за проверка документи. По този начин и говорейки в множествено число по отношение на адресатите

на дара – да се почерпят и да ни му съставят акт, подс.Р. ясно е демонстрирал, че парите са предназначени и за двамата полицейски органи, като това е сторил, за да не извършат последните определени действия по служба – да не му съставят акт за установяване на административно нарушение за констатираното от тях нарушение по ЗДвП.

От субективна страна подсъдимият е извършил престъпното посегателство при пряк умишъл като форма на вина с непосредствено целени и настъпили общественноопасни последици. Съзнавал е противоправния характер на осъщественото деяние, а именно че предлага дара от 50 лева на полицейските органи с цел да ги мотивира да не изпълнят служебното си задължение, посочено по-горе, като очевидно е целял и искал настъпването на забранените му последици.

Предвид гореизложеното, съдът призна подсъдимия за виновен в извършване на престъпление чл.304а вр. чл.304, ал.1 НК, тъй като на 22.05.2023 г. на Автомагистрала „Тракия“, посока Бургас, 150+300 км., /земище на с. Белозем/, обл. Пловдив, е дал подкуп – дар, който не се следва – пари в размер на 50 /петдесет/ български лева /банкнота с номинал 50 лева със серия ГЕ номер 80069721/, на длъжностни лица – полицейски органи – *** П. Д. Д., ЕГН: ***** – младши автоконтрольор I степен в група „Контрол на пътното движение по главни пътища и автомагистрали“ на сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОД на МВР-Пловдив и *** Я. В. Я., ЕГН: ***** – младши автоконтрольор I степен в група „Контрол на пътното движение по главни пътища и автомагистрали“ на сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОД на МВР-Пловдив, за да не извършат действие по служба – да не му съставят като водач на товарен автомобил марка „Мерцедес“, модел „Спринтер 208 Д“ с регистрационен номер ** акт за установяване на административно нарушение по чл.104а от ЗДвП, а именно: за това, че използва мобилен телефон без устройство свободни ръце по време на управление на моторно превозно средство.

При индивидуализация на наказанието за процесното посегателство съдът отчете като смекчаващи отговорността обстоятелства: ниския размер на подкупа, изказаното съжаление и изключително добрите характеристични данни на подсъдимия, доколкото е с чисто съдебно минало и трудово ангажиран, както и полага грижи и за трите си деца, живеейки с настоящата си съпруга и едно от тях. Като отегчаващо такова бе констатирано изключителната му недисциплинираност като водач на МПС, след като видно от справката му за нарушител е санкциониран посредством най-вече с фишове 18 пъти за периода 2012-2023 година.

Съобразявайки се с императивната разпоредба на чл.373, ал.2 НПК, предвид проведеното съкратено съдебно следствие по реда на чл.371, т.2 НПК за определяне на наказанието при условията на чл.58А НК, съдът прие, че в настоящия случай горните смекчаващи отговорността обстоятелства не са

многобройни, от една страна, а от друга - нито едно от тях не е изключително само по себе си, така че и най-лекото предвидено в закона наказание да е несъразмерно тежко и в този смисъл същите не обуславят определяне на наказанието на осн. чл.55 НК, поради което несъстоятелно се явява направеното в този смисъл искане от страна на защитата. В контекста на изложеното, съдът счита, че за процесното посегателство на подсъдимия следва да бъде наложено наказание при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, отчитайки тежестта на същите спрямо наличното само едно отегчаващо такова. В този смисъл съответни на конкретната степен на обществена опасност на престъплението и личността на деца са наказанията ЕДНА ГОДИНА И ШЕСТ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА и 500 лева ГЛОБА. На осн. чл. 373, ал. 2 НПК наказанието „лишаване от свобода“ бе редуцирано по реда на чл.58А, ал.1 НК с 1/3 до ЕДНА ГОДИНА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА. Глобата не подлежи на редукция, поради което претенцията на държавния обвинител относно същата се явява неоснователна.

Така наложените наказания се явяват необходими, достатъчни и справедливи за постигане целите на наказанието и преди всичко с оглед поправянето и превъзпитанието на подсъдимия, както и за постигане на генералната превенция.

Отчитайки срока на наложеното на подсъдимия наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА и вземайки предвид, че към момента на извършване на деянието той е неосъждан на „лишаване от свобода“ за посегателство от общ характер, съдът счита, че за постигане целите на наказанието и преди всичко за поправянето и превъзпитанието му не се налага да изтърпи ефективно наложеното му наказание. Поправително-възспиращото въздействие на същото върху бъдещото му поведение може да бъде постигнато много по-успешно именно в рамките на изпитателен срок от три години, отколкото с изолирането му от обществото чрез ефективно изтърпяване на наказанието в пенитенциарно заведение. Поради това и на осн. чл.66, ал.1 НК бе отложено изпълнението му за изпитателен срок от три години, считано от влизане на присъдата в сила.

На осн. чл. 59, ал. 2, вр. ал. 1, т. 1 НК от срока на наложеното наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА бе приспаднато времето, през което подсъдимият е бил задържан по реда на ЗМВР за срок от 24 часа на 22.05.2023 г., като един ден „задържане“ се зачете за един ден „лишаване от свобода“.

На осн. чл.307а НК бе ОТНЕТ в полза на Държавата предметът на подкупа: един брой банкнота с номинал 50 лева със серия ГЕ номер 80069721.

Вещественото доказателство – 1 брой оптичен носител DVD-R подлежи НА ВРЪЩАНЕ Дирекция „Вътрешна сигурност“ при МВР след влизане на присъдата в сила, в какъвто смисъл бе постановен и съдебният акт.

В хода на производството не са направени разноски.

Предвид изложените съображения съдът постанови присъдата си.

ОКРЪЖЕН СЪДИЯ: